verkiezingsprogramma

NIEUWE COMMUNISTISCHE PARTIJ - NCPN

Tweede Kamerverkiezingen 6 mei 1998

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

NCPN

Prijs *f* 2,50

Inhoudsopgave

I. Stemmen op de NCPN:
stemmen voor menselijke waardigheid 4
Kies communisten op 6 mei
Mensen zijn geen koopwaar
Schatrijk, maar ongelijk verdeeld
De menselijke waardigheid is in het geding!
Communisten of reformisten: een fundamenteel verschil
De ene 16 miljard is de andere niet
Ons programma
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

II. ARBEID EN INKOMEN 10
Vaste baan gaat eraan
Het moet en het kan anders
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

III. ONDERWIJS 14
De NCPN staat voor goed onderwijs voor iedereen,
investeren in onderwijs is investeren in de toekomst
Alleen maar een bijvoorbeeld
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

IV. JONGEREN WILLEN EEN TOEKOMST 16
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

V. GEZONDHEIDSZORG 18
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

VI. VERKEER EN VERVOER 20
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

VII. WONEN 22
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

VIII. MILIEU **24**
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

IX. VREDE EN INTERNATIONALE SOLIDARITEIT **26**
a. Tegen het Europa van de concerns
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!
b. Voor internationale solidariteit
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!
c. Voor vrede, ontbinding van de NAVO
Wat deed paars?
Dit kunt u van de NCPN verwachten!

X. DEMOCRATIE **30**
Socialistische- en burgerlijke democratie
Antiracisme en antifascisme
Toenemende afkeer van dè politiek
Poldermodel betekent uitholling van democratie

Foto's: Éva Strausz pagina 5, 11, 15, 16, 19, 27
St. Zuidhollands Landschap pagina 25

I

Stemmen op de NCPN: stemmen voor menselijke waardigheid

COMMUNISTEN NEMEN DEEL AAN PARLEMENTSVERKIEZINGEN OP 6 MEI A.S.

De Nieuwe Communistische Partij-NCPN legt haar verkiezingsprogramma voor aan de bevolking van Nederland.

Met dit verkiezingsprogramma legt de NCPN een politiek programma voor, dat niet alleen voor deze verkiezingen is geschreven. Het programma geeft de grote lijnen aan van onze politiek en biedt ook een perspectief om op langere termijn wezenlijke veranderingen tot stand te brengen.

Daarom wijkt dit programma af van alle andere verkiezingsprogramma's, die bedoeld zijn om met valse beloften zoveel mogelijk kiezers te winnen op korte termijn. Het is bovendien tegengesteld aan de programma's van de partijen als die van paars, die ervan uitgaan dat het huidige systeem eeuwigheidswaarde heeft. Zo vlak voor het begin van de eenentwintigste eeuw wil de NCPN erop wijzen dat overal op de wereld het kapitalisme in crisis verkeert en de massa's zich hergroeperen en aan organisatorische kracht winnen.

Kies communisten op 6 mei

In de campagne voor deze parlementsverkiezing zal het weer bijzonder voorspelbaar toegaan.
Zoals gebruikelijk zal ook deze campagne bol staan van mannetjes- en vrouwtjesmakerij, die de werkelijkheid van 4 jaar paars - en wat daarvoor al misging - moet verbloemen.
Voor verreweg de meeste partijen geldt dat zij de waarheid zullen verzwijgen als zij niet gedwongen worden om die te zeggen. Zij zullen zwijgen over de reeksen van verslechteringen zoals die in de afgelopen jaren over de bevolking zijn uitgestort. Tegelijkertijd zal men trachten te verzwijgen waartoe al deze verslechteringen hebben geleid en wat de huidige afbraakpolitiek echt voor de bevolking betekent.
Kortom, er zal opnieuw een campagne losbarsten zonder een fatsoenlijke verantwoording voor hun politiek aan de bevolking. De minachting voor echte democratie bij deze burgerlijke partijen wordt inmiddels door velen als zodanig herkend. Daardoor wordt er een 'anti-politiek'-klimaat gemaakt. Dat is niet in het voordeel van het grootste deel van de bevolking.

Het verkiezingsprogramma van de NCPN begint dan ook met de oproep:

BLIJF OP 6 MEI NIET THUIS, GA STEMMEN, STEM OP COMMUNISTEN!

Mensen zijn geen koopwaar

De NCPN staat voor menselijke waardigheid. het Nederlandse burgerlijk-kapitalistische systeem waarin alles, inclusief de mens zelf, koopwaar is, ontneemt de mensen hun eigen identiteit. Dit systeem dwingt de massa van de mensen steeds opnieuw om te kiezen tussen slecht en minder goed. Het dwingt de grote meerderheid van de mensen te bukken voor de grillen en eisen van een heel kleine groep bezitters van kapitaal en produktiemiddelen.
Deze onmenselijke tegenstelling wordt verdoezeld door een groot leger van bevoorrechten die mee mogen doen aan het spektakelstuk van de rijken met het doel om de massa van de bevolking het idee te geven dat er ook voor hen hoop is om uit de dagelijkse beslommeringen weg te komen. Een immense droomfabriek tracht de feitelijke tegenstellingen tussen arm en rijk, tussen bezitters en niet-bezitters te versluieren. Nu de grote ondernemers steeds meer worden gedwongen om hun geld te gebruiken voor de onderlinge concur-

rentieslagen en de werkende klasse daarvoor moet bloeden, wordt de behoefte aan sprookjes steeds groter. De massamedia floreren. Maar de harde werkelijkheid dringt zich onstuitbaar op. Daarom vertrouwt men niet volledig op de kalmerende invloed van de massamedia en wordt de BVD in stand gehouden om communisten en andere progressieve krachten in de gaten te houden en treft men voorbereidingen voor een landelijk georganiseerde oproerpolitie om het verzet van de bevolking, dat zeker gaat komen, desnoods gewapenderhand de kop in te kunnen drukken.

Schatrijk, maar ongelijk verdeeld

Inmiddels is vriend en vijand het er in dit land over eens: Nederland is een schatrijk land en behoort tot één van de rijkste landen ter wereld. Grote verschillen van mening bestaan er echter over de oorzaak van die rijkdom en vooral ook over de verdeling ervan.

In dit schatrijke Nederland hebben de meeste bedrijven gedurende de afgelopen jaren zeer grote winsten gemaakt en hebben kleine groepen extreme rijkdommen verzameld, door speculatie en uitbuiting. De regeringspartijen onder aanvoering van Wim Kok (PvdA) en Bolkestein (VVD) vinden, net als andere medestanders in het parlement, vooral de grote ondernemers aan hun zijde bij het bejubelen van het zogenaamde Poldermodel. Door jarenlange bezuinigingen, loonmatiging en de privatisering van de WAO en de Ziektewet, om maar een paar voorbeelden te noemen, zijn er enorme rijkdommen vergaard door een kleine groep ten koste van de meerderheid van de bevolking. Die meerderheid produceerde de maatschappelijke rijkdommen voor een kleine elite. Deze rijkdommen zijn de bevolking dus ontstolen! Gezien de stand van de produktiekrachten is het in Nederland niet nodig dat mensen in armoede leven. Maar in dit schatrijke land is de armoede nu eindelijk erkend!

Evenzo is het Poldermodel direct verantwoordelijk voor de afbraak van sociale voorzieningen en uitkeringen.

"De gezondheidszorg komt steeds meer geld, bedden en mensen tekort. De gehandicaptenzorg is in een ernstige negatieve spiraal terechtgekomen. De thuiszorg wordt met grote regelmaat verder afgebroken. Het onderwijs van laag tot hoog worstelt met toenemende tekorten en vooral met een gebrek aan voldoende personeel. Het openbaar vervoer verbetert niet. Het wordt slechts duurder en bovendien geprivatiseerd en zo in handen van (Amerikaanse) particulieren gespeeld. Het milieu komt er in plaats van beter, steeds slechter af. Er is geen enkel voor de bevolking positief doel bereikt. Kapitaal en macht kwamen meer dan voorheen terecht in de handen van een kleine elite.

Zelfs de werkloosheid daalde niet structureel. Integendeel, ze stijgt nog steeds. Nepbanen als Melkert 1,2 en 3 doen daar niets aan af. Die 'banen' betekenen in de praktijk: enorme onderbetaling, geen of slechte pensioenopbouw, slechte vakantie- en verlofregelingen en nauwelijks ontslagbescherming. Zelfs Wim Kok geeft toe dat er in de nabije toekomst niet meer op een vaste baan gerekend kan worden. Daarmee wordt o.a. ook duidelijk gemaakt dat de bevolking in de drie noordelijke provincies

niet uit hun achterstandssituatie zal worden geholpen. In de afgelopen 4 jaar is duidelijker geworden dan ooit tevoren hoe de regering met het vraagstuk van vreemdelingen en asielzoekers omgaat. Onder aanvoering van mevrouw Schmitz (PvdA) worden zij als paria's behandeld.

Deze opsomming geeft naar de mening van de NCPN aan waartoe het Polderbeleid echt heeft geleid. Naast de rijkdommen voor de rijken is er sprake van een politiek die bijdraagt aan een mensonwaardige toestand.

De menselijke waardigheid is in het geding!

Op straat, in de binnensteden en in de wijken zien we veel voorbeelden van grote armoede, zoals het toenemend aantal daklozen. Recente cijfers vermelden dat in Nederland 250.000 kinderen in armoede opgroeien. Zij krijgen niet die ontwikkelingskansen die ze nodig hebben. De positie van de oudere mensen wordt drastisch uitgehold. Hoezo gaat het goed met Nederland?

Juichen doen de grote ondernemers, de banken en niet te vergeten de rijken die via legale en illegale kanalen hun bijeen gestolen rijkdommen de grens overbrengen, naar veiliger oorden.

Voor hen staan de grenzen open...

In ons land zijn velen die vinden dat ze het zo slecht nog niet hebben. Maar wie kent geen kinderen in te volle klassen? Wie kent niet een zieke, een gehandicapte buurman of familielid die door de bezuinigingen van afgelopen 25 jaar onvoldoende zorg krijgt? En vrijwel iedereen kent wel iemand die niet opnieuw een fatsoenlijke betaalde baan heeft kunnen vinden na ontslag. Wie ziet niet de daklozen op straat (soms verslaafd) die onvoldoende psychiatrische of sociale zorg krijgen? Wie gelooft nog dat er geen tegenstelling bestaat tussen die mensen die jaarlijks honderdduizenden incasseren, en mensen die het met een uitkering moeten doen waar maar net van te leven is, zonder enige luxe? Je zult maar leven in een land waar elke dag wordt beweerd dat het zo goed gaat en je toch elke dag de eindjes aan elkaar moet knopen! Natuurlijk zijn er nog andere inkomensgroepen, maar dat maakt de tegenstelling tussen rijk en arm niet minder schrijnend. Hoe men het ook wendt of keert: het kapitalistisch stelsel produceert rijkdommen ten koste van armoede, in Nederland en elders op de wereld.

De NCPN vindt deze tegenstelling mensonwaardig. De NCPN wil in en buiten het parlement consequent opkomen voor de mensen die afhankelijk zijn van loon en uitkering èn voor goede collectieve en sociale voorzieningen. De NCPN heeft ook oog voor de problemen waarin een toe-

MANIFEST BIJLAGE

KRANT VAN DE NIEUWE COMMUNISTISCHE PARTIJ - NCPN

VERSCHIJNT TWEEWEKELIJKS 15e JAARGANG NUMMER 17 - DONDERDAG 11 SEPTEMBER 1997

Uitgave Stichting HOC, adres redactie en uitgeefster: Donker Curtiusstraat 7-325, 1051 JL AMSTERDAM, Postgiro:1022573, ABN AMRO: 45.46.80.678, tel.: 020-6825019, fax: 020-6828276, ISSN 0923-6961, losse nummers ƒ 2,00

Prinsjesdag

Jubelverhalen verdoezelen harde werkelijkheid

Door Wil van der Klift

De jubelverhalen van paars moeten voorkomen dat de toenemende armoede, de afbraak van volwaardige werkgelegenheid en de collectieve voorzieningen al te veel op de voorgrond komen te staan. Kok is een meester in het boekhoudkundig leegmaken van de schatkist.

Daarbij worden de rijken rijker en de armen armer. Dat moet zelfs bisschop Muskens keer op keer toegeven. De NCPN roept op om de schatkist weer te gaan vullen. Vullen met speculatiekapitaal, met geld dat nu naar het buitenland verdwijnt, met geld dat nodeloos aan defensie wordt uitgegeven, met geld van de superwinsten.

Dus geen versoepelen of afschaffen van vermogens- en winstbelastingen, maar juist verhogen! Dan komt er weer geld in de collectieve pot en kunnen de sociale verzekeringen worden verbeterd, de collectieve voorzieningen worden uitgebreid, de lonen omhoog, de huren omlaag.

Dan kan er volwaardige werkgelegenheid worden gemaakt. De NCPN roept op om paars te stoppen. Alleen dat is in het voordeel van de arbeidersklasse.

De economie groeit enorm dat is een feit.

Maar kunnen we dan nu dus een periode van groei van inkomen, werkgelegenheid en democratie tegemoet zien? Is het jarenlange bezuinigen eindelijk achter de rug? NEE, wijzen de feiten uit. En de NCPN houdt zich met de feiten bezig niet met ... de jubelverhalen ... meer men-

Komt dat ten goede aan de portemonnee van werkers en uitkeringsgerechtigden? Is er sprake van echte koopkrachtverbetering? Worden de lasten aanzienlijk verlaagd? Men zou mogen verwachten dat de collectieve voorzieningen ... opgebouwd worden na ... worden de sociale ...

... en ondernemers niet, constateert de NCPN.

Regering en ondernemers willen, zo vlak voor de verkiezingen, wel wat pepernoten uitdelen. Dat staat ook vast.

Maar staat de prijs van die pepernoten in verhouding tot de superwinsten van de ... ondernemers en speculanten? Staat die in verhouding tot het groeiende aantal miljonairs in ons land? Worden de rijken armer en de armen rijker? Is er sprake van een rechtvaardige verdeling van de koek? Nee, stelt de NCPN. Daarom let de komende tijd goed op, want over een half jaar mag u stemmen. Stem daarom straks rood. Nog vier jaar paars wordt een ramp.

Lees verder op pagina 2

nemend aantal mensen uit het midden- en kleinbedrijf terecht komt. Veel familiebedrijfjes verkeren op de rand van het faillissement of zijn daar inmiddels al in terecht gekomen. De groot-kapitalisten zitten in toenemende mate ook de kleinere ondernemers in de weg, zoals bijvoorbeeld op het punt van de winkelsluitingswetgeving goed te zien is. Bij de varkensboeren wordt de 'tweedeling' tussen grootschalige kapitalistische bedrijven en de kleinere familiebedrijven op dit moment doorgevoerd. Het kapitalisme staat de ontwikkeling van een fijnmazige infrastructuur in de weg. De NCPN zal zich het meest inzetten voor de mensen met de laagste inkomens.

Communisten of reformisten: een fundamenteel verschil

Communisten hanteren voor hun analyse het wetenschappelijk socialisme zoals dat vooral door Marx, Engels en Lenin is geformuleerd. Zij gingen terecht uit van de noodzaak tot opheffen van de klassentegenstellingen. De gangbare politiek in Nederland is echter van kapitalistische aard: een politiek die in eerste en laatste instantie in het belang van de klasse van kapitalisten werkt en die haaks staat op de behoeften en belangen van de meeste, loon- of sociaal-afhankelijke mensen. In toenemende mate wordt duidelijk dat de grote maatschappelijke problemen door het kapitalisme worden veroorzaakt. Het kapitalistische systeem versterkt de problemen en kan ze niet oplossen.

Om wezenlijke verbeteringen te bewerkstelligen, zal het kapitalisme vervangen moeten worden door het socialisme. Zij die van mening zijn dat er binnen het kapitalisme veranderingen tot stand kunnen worden gebracht die de levensvoorwaarden van de meeste mensen ingrijpend en blijvend verbeteren, gaan aan de aard van het kapitalisme voorbij. In het gunstigste geval leidt deze politiek tot hervormingen die aan de meest schrijnende uitwassen van het kapitalisme het hoofd weten te bieden, die bovendien in een later stadium, zoals we dat thans zien gebeuren, heel gemakkelijk weer worden teruggedraaid. In die zin wijzen we niet slechts de reformistische uitgangspunten van de PvdA af, maar verzetten ons in versterkte mate tegen de door haar feitelijk gevoerde, zogenaamde neoliberale politiek van het terugschroeven en afbreken van collectieve en sociale voorzieningen.
Déze politiek met name lost niet alleen per saldo niets op, maar leidt slechts van kwaad tot erger. Door het kapitalisme niet (consequent) te bestrijden, maar het in plaats daarvan een handje te helpen, worden de grote (sociale) problemen en het sociale onrecht eerder vergroot dan weggenomen. Zie daar het wezenlijke verschil met communistische politiek.

Dat sluit overigens niet uit dat er binnen het kapitalisme verbeteringen kunnen worden afgedwongen. Zelfs als deze verbeteringen tijdelijk van aard zijn, omdat winnen of verliezen een kwestie van krachtsverhoudingen is, staan communisten - in en buiten het parlement - altijd klaar om samen met anderen voor die verbeteringen op te komen. Door het bundelen van krachten op basis van gezamenlijke voorstellen kunnen er met acties positieve resultaten voor de arbeidersklasse worden behaald.

Daarom streeft de NCPN op korte termijn naar zo groot mogelijke verbeteringen binnen het huidige maatschappelijke bestel, gericht op het vergroten van de democratische rechten voor de meerderheid van de bevolking, op het verkrijgen van een aanzienlijk groter aandeel van de maatschappelijke rijkdom voor de gewone werkende mensen en op gratis collectieve voorzieningen, zoals het openbaar vervoer, gezondheidszorg en onderwijs. Waar mogelijk zullen we proberen meer greep te krijgen op de economische ontwikkeling, opdat winsten ten goede komen aan de bevolking en er milieuvriendelijk kan worden geproduceerd. Dat kan echter alleen op basis van een sterke buitenparlementaire beweging en met steun van een strijdbare vooruitstrevende vakbeweging.

De ene 16 miljard is de andere niet

Met de verkiezingen voor de boeg voor een parlement en een regering waarmee Nederland het jaar 2000 passeert, beloven de grote partijen nieuw beleid van zo'n 10 of 15 miljard.

Tegelijk willen de grote kapitalistische partijen nog vele miljarden nieuwe bezuinigingen op de sociale voorzieningen en de uitkeringen. De zogenaamde ombuigingen van de regeringspartijen betekenen steeds weer verslechteringen voor grote delen van de bevolking: jaar in, jaar uit. Wat is er nieuw aan zo'n beleid?

De NCPN is voor een werkelijk nieuw beleid, ook wel voor 16 miljard of meer. Maar dan een beleid waar de sociale voorzieningen, de werkende mensen en de uitkeringsgerechtigden juist van profiteren. Kortom, voor verhoging van inkomen en werkgelegenheid en voor voorzieningen die jong en oud een sociaal waardig bestaan bieden. Daarom is het nodig dat er weer communisten in het parlement komen, die opkomen voor de dagelijkse belangen van de bevolking.

Ons programma

Het schrijven van een verkiezingsprogramma of het stellen van goedbedoelde eisen zou erg gemakkelijk zijn als niet kan worden aangegeven waaruit de financiering zou moeten bestaan. De reactie zou zijn: "De ideeën zijn goed, maar wie betaalt het allemaal."

Omdat Nederland tot de rijkste landen ter wereld behoort, kan een groot aantal geldstromen van richting worden veranderd. Op dit moment doet paars dat eenzijdig in het voordeel van de grote ondernemers, de kapitalisten. De NCPN wil een ombuiging ten behoeve van de gewone mensen doen, de andere kant op dus. Dat betekent dus bezuinigen aan die kant, waar de lasten het makkelijkst kunnen worden gedragen.

Al deze gigantische bedragen zijn in verreweg de meeste gevallen door arbeid ontstaan. In die gevallen komt dit geld de arbeidersklasse dus ook toe. De door ons genoemde 16 miljard komt bovendien ongeveer overeen met het bedrag dat in de afgelopen jaren aan de bevolking is onttrokken. Het is er dus, maar zit in de verkeerde zakken. Het moet dan ook terugkomen.

De NCPN staat voor de komende vier jaar ***voor vier miljard per jaar extra*** voor belangrijke collectieve voorzieningen:

4 X 4 = 16

- 4 X 1 miljard extra voor sociale voorzieningen en uitkeringen,
- 4 X 1 miljard extra voor gezondheidszorg, gehandicaptenzorg en hulpverlening,
- 4 X 1 miljard extra voor onderwijs,
- 4 X 1 miljard extra voor verbetering van het openbaar vervoer, infrastructuur en milieu.

De NCPN is dus voor een totaal ander beleid. Wij willen de belangen van de bevolking echt behartigen. Steun ons daarom, stem NCPN.

De NCPN haalt het geld uit:

- de belastinginkomsten
- de verhoging van belastingen op winst en vermogen
- het handhaven en versterken van het progressieve karakter van het belastingstelsel
- het terugschroeven van de enorme kapitaalexport
- de heffing van extra belasting op de superwinsten
- drastische besparingen op de defensieuitgaven
- de nodige besparingen van de Euro-bijdragen
- maatschappelijk gebruik van de aardgasopbrengsten
- de opbrengsten die méér en structureel werk opleveren
- de opbrengsten door een verhoging van de koopkracht

?

Wat deed paars?

- Paars privatiseerde steeds meer en matigde lonen en uitkeringen, maar kwam met belastingverlichting voor de hogere inkomens.
- Paars en de voorgaande regeringen bezuinigden tientallen miljarden op collectieve voorzieningen en maakten de sociale infrastructuur voor zieken en arbeidsongeschikten kapot.
- Paars remt korter werken af, terwijl de werk-

druk hoog is in het moderne complexe arbeidsproces.
- Paars volgt klakkeloos het NAVO-beleid en heeft zich met handen en voeten gebonden aan de Europese Unie.
- Paars wil zo min mogelijk asielzoekers en vaardigt regelingen uit die haaks staan op internationale verdragen, die Nederland tekende.
- Paars praat over het milieu, maar laat de ondernemers hun gang gaan.

De NCPN wil:

- Zoveel mogelijk terugdraaien van het paarse beleid. Openbare voorzieningen, vervoer en tarieven terug onder publiek beheer. Eerst goedkoper en op termijn gratis openbaar vervoer.
- Uitbreiding werkgelegenheid met volwaardige banen, met een volwaardig loon en secondaire arbeidsvoorwaarden.
- Een werkweek van 32 uur met behoud van loon en volledige herbezetting.
- Dat de rijksbijdragen aan de gemeenten worden verhoogd, opdat decentralisatie van rijksbeleid ook financieel mogelijk wordt.
- Lonen en uitkeringen omhoog. Het kan nu, nu het economisch goed gaat, nu de meeste winsten hoog zijn! Het is onverteerbaar dat sommigen honderden miljoenen bezitten, maar dat tegelijkertijd de lonen en uitkeringen te laag blijven. Lonen en uitkeringen kunnen fors omhoog.
- De achterstelling, de armoede en de verkwanseling van de rechten van werknemers en werklozen opheffen.
- Een eerlijke verdeling naar draagkracht. Hogere belasting voor de rijken en op hoge winsten.
- Een grote herinvestering in de gezondheidszorg, zorg voor gehandicapten, sociale voorzieningen, onderwijs, openbaar vervoer en milieu. Voor nu én de toekomst van onze kinderen.
- Volledig herstel van een sociale structuur, minstens op het niveau van de vroegere WAO en Ziektewet. Voor (a-)sociale vormen van uitval en ziekte dienen sociale regelingen te bestaan.
- Verlaging van de AOW-leeftijd.
- De AOW op een sociaal aanvaardbaar niveau brengen. Dus: Verbetering koopkracht, geen eigen bijdrage bij ziekenhuisopname en medicijnverstrekking. Lagere drempel bij bijzondere voorzieningen, kwijtschelding gemeentelijke belastingen, gratis openbaar vervoer, opheffen wachtlijsten aanleunwoningen en verpleegtehuizen.
- Geen Europa van de concerns maar voor solidariteit met de werklozen en armen. Werk, voorzieningen en een goed loon voor iedereen in Europa. De solidariteit met werklozen, armen en onderdrukten mag zich niet beperken tot Europa. Geen Euro-centrisme, maar wereldwijde internationale solidariteit!
- Dat Nederland een humanitaire politiek voert ten aanzien van asielzoekers, immigranten en vluchtelingen. Voor volledige politieke, sociale en economische rechten.
- Dat de BVD wordt opgeheven.
- Dat de voorbereidingen voor een landelijke (oproer)politie worden stopgezet.
- Geen afbraak van de democratische rechten. Geen toepassing van artikel 140 op vooruitstrevende sociale bewegingen en linkse partijen.
- Dat de NAVO wordt opgeheven. Een belangrijke stap daartoe is dat Nederland uit de NAVO treedt. De NCPN is voor het verder verminderen van defensiekosten en tegen nieuwe oefenterreinen. Nederland moet een actieve vredespolitiek voeren, niet deelnemen aan zogenaamde vredesoperaties en militaire interventies. Ons land moet meehelpen om alle landmijnen op te ruimen.
- Geen verdere afbraak van het milieu door op winst beluste ondernemers. Het milieu kan alleen beschermd worden als er sprake is van een rationele economische planning. Kapitalistische wildgroei staat daar haaks op.

Een stem op de NCPN is stemmen voor sociale rechtvaardigheid en voor menselijke waardigheid.
Genoeg van paars? Stem dan rood! NCPN!
Stem écht sociaal, kies communisten!

II

ARBEID EN INKOMEN

De NCPN zet zich in voor een socialistische maatschappij.

In een socialistische maatschappij komen de vruchten van de arbeid ten goede aan allen. Het inzetten van arbeidskracht en de organisatie van de produktie zullen de behoeften van de hele bevolking als uitgangspunt hebben. Alleen wanneer de produktiemiddelen maatschappelijk bezit zijn, kan in de maatschappij sociale rechtvaardigheid heersen en kunnen uitbuiting en vervreemding worden uitgebannen. In het kapitalistische Nederland komen de vruchten van de arbeid vooral ten goede aan de kleine groep van kapitaalbezitters. Tegenover explosieve winststijgingen staan voortdurende loonmatiging voor de werkenden, verlaging van uitkeringen en afbraak van en eigen bijdragen voor sociale voorzieningen.

Tussen 1984 en 1994 zijn mensen met een minimum inkomen er, vergeleken met modaal, bijna 20 procent op achteruit gegaan. Zo'n 500.000 gezinnen leven op of onder het minimumloon. Eén miljoen huishoudens moeten het stellen met niet meer dan 120 procent van het minimum loon, dat tussen 1980 en 1996 afnam van 65 tot 49 procent van het loon van de gemiddelde fabrieksarbeider. Meer dan 250.000 kinderen hebben hier dagelijks onder te lijden. Zo'n 35 procent van de gehandicapten, komt niet uit met zijn of haar uitkering.

Werkende Nederlanders hebben steeds meer te maken met verhoogde werkdruk en stress. Met minder tijd tot hun beschikking moeten minder mensen meer produceren en daarnaast steeds flexibeler inzetbaar zijn. Een groot deel van deze groep heeft te maken met lichamelijke en/of geestelijke klachten die verband houden met die grote werkdruk. De mens wordt steeds meer koopwaar, waardoor de menselijke waardigheid wordt uitgehold. Niet de menselijke ontwikkeling staat centraal, maar de noodzaak voor een gering aantal lieden om winst te maken.

De CAO's zijn, op voorspraak van de ondernemers, niet meer heilig voor paars.
Men dreigt voortdurend CAO's niet meer algemeen verbindend te verklaren. Op die manier tracht men de macht van arbeiders en bonden verder in te perken. Het kapitalisme heeft een werklozenleger nodig, ondermeer om de lonen te drukken. Nederland telt dan ook meer dan 350.000 officieel geregistreerde werklozen. Meer realistische berekeningen gaan uit van veel hogere aantallen.

De paarse regering, als belangenbehartiger van het kapitalisme, spant zich niet wezenlijk in om de werkloosheid op te lossen. 'Werk, werk, werk' bleek een loze kreet. Bij de overheid zelf zijn door jarenlange bezuinigingen honderdduizenden echte banen verloren gegaan.
Bepaalde takken van industrie, vroeger fors ondersteund door de overheid, verdwenen bijna of geheel. Een proces dat gepaard ging met veel ellende voor de betrokken arbeidersgezinnen. Enkele voorbeelden:
- De vliegtuigbouw (Fokker).
- De auto industrie (DAF)
- De textiel industrie
- De metaalindustrie (Hoogovens)
- De scheepsbouw

De werkgelegenheidspolitiek van paars heeft de afgelopen jaren geleid tot het instellen van zogeheten "Melkertbanen, Banenpools, en JWG". Een slecht alternatief voor echte banen. Vaak hebben deze "banen" zelfs de plaats ingenomen van weggesaneerde duurdere banen, bijvoorbeeld in de zorg of bij de politie.

Vaste baan gaat eraan

Nog maar kortgeleden kwam het hoge, officiële woord er dan eindelijk uit. Niemand minder dan de minister-president van dit neoliberale kabinet, Wim Kok (PvdA), schilderde een toekomstbeeld dat er niet om loog. "In de nabije toekomst" zo sprak hij, "kan en mag niet meer worden gerekend op een vaste baan. De tijd dat men een baan voor het leven kon hebben is voorgoed voorbij". En hij vervolgde dreigend: "Veel eerder zal het gaan om flexibele banen, die in veel gevallen voor circa drie jaar zullen zijn". En daarna? "Daarna" zo ging Kok verder: "zal het aan de creativiteit en een beetje geluk liggen, of men weer een andere baan vindt".

Daarmee lijken het paarse kabinet en het gehele ondernemersdom voor de "nabije toekomst" te hebben afgerekend met elke vorm van bestaanszekerheid voor de mensen die nu nog een vaste baan hebben. Zelfs de leugen 'inleveren voor méér werk' wordt niet langer gehanteerd. Flexibiliteit en employebility zijn de moderne toverwoorden, rechtstreeks overgenomen uit de Verenigde Staten. Met deze modebegrippen trachten regering en kapitalisten te verhullen dat de ondernemers nog steeds onbeperkt en zo goedkoop mogelijk over de arbeidskracht van werknemers wensen te beschikken.

Daarmee heeft dit kabinet zich duidelijker dan ooit uitgesproken over haar werkelijke bedoelingen. Nu geldt dat een steeds beperkter aantal mensen (tijdelijk) een vaste baan heeft. Hoe gaat het met de meeste mensen, die gewoon hun best doen en voor wie het kapitalisme minder mogelijkheden biedt? Hoe gaat het dus met de grote meerderheid van de bevolking? Ook daarover is Kok duidelijk genoeg. De uitkeringen mogen in geen geval omhoog en blijven - op z'n best - verbonden aan de steeds lagere lonen. Stijgen de lonen (bijvoorbeeld door massale acties) dan komt de zogenaamde koppeling met de uitkeringen in gevaar. Uitgesproken chantage dus.

De conclusie is nu al duidelijk voor wie het zien wil en durft. Na eerst een tweedeling in de arbeidersklasse tot stand te hebben gebracht

tussen werkenden en niet-werkenden, waarbij de werkenden er relatief gunstig van af kwamen, is nu werkend Nederland aan de beurt.

Op het gebied van de sociale zekerheid heeft paars gehoor gegeven aan de roep van de ondernemers en het "Verenigd Kapitalistisch Europa" om fors te hakken en te snoeien. Dit

allemaal ten koste van mensen met een uitkering, jongeren, studenten, ouderen, gehandicapten, migranten, asielzoekers etc. Concreet betekent dit dat uitkeringen als WW, Bijstand, Weduwen- en Wezenwet, WAO, Ziektewet, en zelfs de AOW, sterk onder druk staan.
Het doel is om uiteindelijk te komen tot geprivatiseerde uitkeringen. Daardoor worden principes als solidariteit en draagkracht ter zijde geschoven om plaats te maken voor eigen risico's en de werking van de kapitalistische markt.
Van de partijen in de Tweede Kamer kon en kan er, met name als het om arbeid en inkomen gaat, geen beleid worden verwacht dat inspeelt op de behoeften en rechten van zeer grote delen van onze bevolking. Hierbij is overigens niet alleen het loon of de direct daarvan afgeleide uitkering in het geding. Ook de oudedagvoorzieningen als AOW en andere pensioenregelingen komen onder steeds grotere druk te staan. Van ouderen tot jongeren, niemand zal met deze politiek aan voortdurende ingrepen ontkomen. De Nederlandse armoede zal zich uitbreiden. De rijken zullen zich, vaak op liederlijke wijze, verder verrijken.

Het moet en het kan anders
De NCPN is van mening dat het anders kan en anders moet. Wij geven wegen aan die door niemand anders genoemd worden. Daarom wijzen wij in dit verkiezingsprogramma ook op de bijzonder belangrijke rol van de vakbeweging. De Nederlandse vakbeweging wordt teveel gestuurd door leiders met banden met de sociaal- en christendemocratische partijen. Die leiders zijn steeds meer geneigd om te kijken naar wat haalbaar lijkt, niet naar wat nodig is voor de leden. Door het officieel loslaten van de solidariteitsgedachte en de klassenstrijd en het nu al 20 jaar prediken van loonmatiging, hebben deze lieden zich verbonden aan de bestaande kapitalistische politiek. Ook de politiek van de paarse regering dus.
De vakbeweging dient zich echter ten volle te baseren op de belangen van haar leden. Dat alleen biedt nieuwe kansen en mogelijkheden voor een vakbeweging die echt invloed kan uitoefenen op het regeringsbeleid en tegelijkertijd sterk genoeg is om de werkgevers een strijdbaar antwoord te geven.
Op die wijze kan een politiek worden afgedwongen die uitgaat van de werkelijke behoeften van de bevolking. Vanuit die behoeften is het pas echt mogelijk om met elkaar een eisenprogram te formuleren dat armoede, werkloosheid en uitzichtloosheid omzet in bestaanszekerheid door een baan en een fatsoenlijk inkomen.

In het parlement zullen communisten zich onvoorwaardelijk aan de kant scharen van de mensen die afhankelijk zijn van lonen en uitkeringen. Dat bedoelen wij als we zeggen:

Het is hoog tijd dat de communisten ook in het parlement opnieuw vertegenwoordigd zijn.

?

Wat deed paars?

Paars verlaagde lonen en uitkeringen, wil de CAO afbreken en ontsloeg ambtenaren om ze te vervangen door goedkope arbeidskrachten. Paars gebruikt de arbeidstijdverkorting om meer werk met minder mensen te laten doen, breekt de WAO af en criminaliseert mensen met een uitkering.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

De NCPN is:
- Voor verhoging van lonen en uitkeringen
- Tegen privatisering van de uitkeringen
- Voor verdediging van goede CAO-en. Algemeen verbindendverklaring blijft noodzakelijk
- Voor versterking van de rol van de vakbeweging
- Voor arbeidstijdverkorting met behoud van loon en volledige herbezetting.
- voor onmiddellijk herstel van de WAO
- Tegen criminalisering van uitkeringsgerechtigden
- Tegen flexibilisering van de arbeid
- Tegen nep-banen, maar wil echte banen voor een echt loon met pensioenrechten
- Voor het aanpakken van de superwinsten
- Voor een goede toekomst voor onze jeugd

Kies Communisten

III

ONDERWIJS

De NCPN staat voor goed onderwijs voor iedereen, investeren in onderwijs is investeren in de toekomst

Gedurende de afgelopen 25 jaar is er voor tientallen miljarden op het onderwijs bezuinigd. Dit heeft geleid tot overvolle klassen in het hele onderwijs en een gebrek aan geschoold nieuw personeel. Terwijl in de technologisch, sociaal en cultureel snel veranderende maatschappij permanente scholing nodig is schieten de onderwijsvoorzieningen tekort en zijn zij voor leerling en student te duur. Nederland loopt zelfs achter op de OESO-norm van 6 procent besteding van het BNP. In geen van de OESO-landen zijn de uitgaven voor basisscholieren en middelbare scholieren zo laag als in ons land.

De NCPN wil meer investeren in onderwijs.

Alleen maar een bijvoorbeeld

Na vele jaren kwam de regering er eindelijk achter dat de klassen in het basisonderwijs te groot waren. Terecht wil men daarin investeren. Maar in het ***hele*** onderwijs zijn klassen en groepen te groot: van peuter tot student. De regering wil de klassen in het basisonderwijs nu verkleinen, maar verder niets doen, en op het beroepsonderwijs en hoger onderwijs zelfs nog verder bezuinigen. De NCPN stelt hiertegenover dat jonge leerlingen alle kansen verdienen, maar oudere leerlingen en volwassenen ook. In het hele onderwijs moeten groepen en klassen kleiner: in het basisonderwijs, het voortgezet onderwijs, alle vormen van vormend en beroepsonderwijs, en in het hoger onderwijs. Daartoe is veel nieuw personeel nodig. Dat heeft een extra voordeel: dan kan er meer jonger personeel voor de klas zodat in de toekomst goed onderwijs gewaarborgd kan worden.

?

Wat deed paars?

Na vele jaren bezuinigingen kwam paars niet tot een herstelbeleid, maar bezuinigde nog meer, met name op het voortgezet onderwijs, beroepsonderwijs en het hoger onderwijs. Paars maakte alleen kleinere klassen in het basisonderwijs. Paars knijpt studenten af en zorgde voor verder oplopen van de werkdruk van het personeel. Paars vindt dat er nu en in de toekomst permanent bijgeleerd moet worden door de werknemers in het belang van de werkgevers, maar bezuinigde op de universiteiten. Wil MBO'ers minder mogelijkheden geven door te leren en draaide de democratisering in het wetenschappelijk onderwijs terug. Onder paars moeten de universiteiten 'scoren' met onderzoeksresultaten. In de samenwerking met het zuiden (de derde wereld) wordt daardoor vaak eerder gekeken naar het eigen belang, dan dat van betrokken derde wereldlanden.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

De NCPN staat voor:

- herstel van een goede kwaliteit van het hele onderwijs, met voldoende personeel dat een goed salaris ontvangt.
- kleinere groepen in het ***hele*** onderwijs. Meer geld voor het beroeps-, voortgezet- en hoger onderwijs.
- een hoger studenteninkomen door voldoende studiefinanciering voor alle studenten en een reëel passende studieduur voor elke opleiding. Een goed sociaal vangnet voor leerlingen en studenten die noodgedwongen langer doen over hun opleiding of studie.

- voldoende personeel, arbeidstijdverkorting in vier jaar naar 32 uur en volledige herbezetting in het hele onderwijs. Terugdringen van tijdelijke en flexibele aanstellingen.
- permanente studie, daar heeft de hele maatschappij belang bij. Daarom moet er een collectief stelsel zijn van bijscholing en onderwijsvernieuwing, mede gericht op technologische vernieuwing en de informatisering. Dit stelsel van permanent leren moet collectief worden betaald en `aangehaakt' worden aan het reguliere onderwijs. Maar dat onderwijs mag dus niet volledig afhankelijk worden van de eisen van de werkgever. Permanent leren is in de eerste plaats van belang voor de persoonlijke ontwikkeling en moet zo alzijdig mogelijk zijn.
- voldoende middelen voor de universiteiten om zowel het onderwijs als het onderzoek goed te kunnen doen.
- de blijvende mogelijkheid van stapeling van opleidingen. Stapeling betekent vaak een goede 2e kans voor leerlingen die aanvankelijk minder kans gehad hebben op een passende opleiding.
- goede medezeggenschap in het hele onderwijs voor ouders, leerlingen en studenten. Voor leerlingen en studenten is medezeggenschap óók een voorbereiding op de latere beroepsuitoefening en het is een oefening in democratie.
- de 'brede school', maar deze kan alleen slagen onder blijvende goede financiële en sociale randvoorwaarden. De `brede school' vergt daarom niet alleen een start-financiering maar vooral ook een structurele investering.
- bilaterale onderwijs-samenwerking die echter in de eerste plaats ten goede moet komen aan betrokken landen in het zuiden.

Paars: wat paars? niks paars!

De NCPN: voor een socialistische onderwijspolitiek, voor een structurele versterking van alle onderwijsvoorzieningen, betaald uit collectieve middelen.
Investeren in onderwijs is investeren in de toekomst.

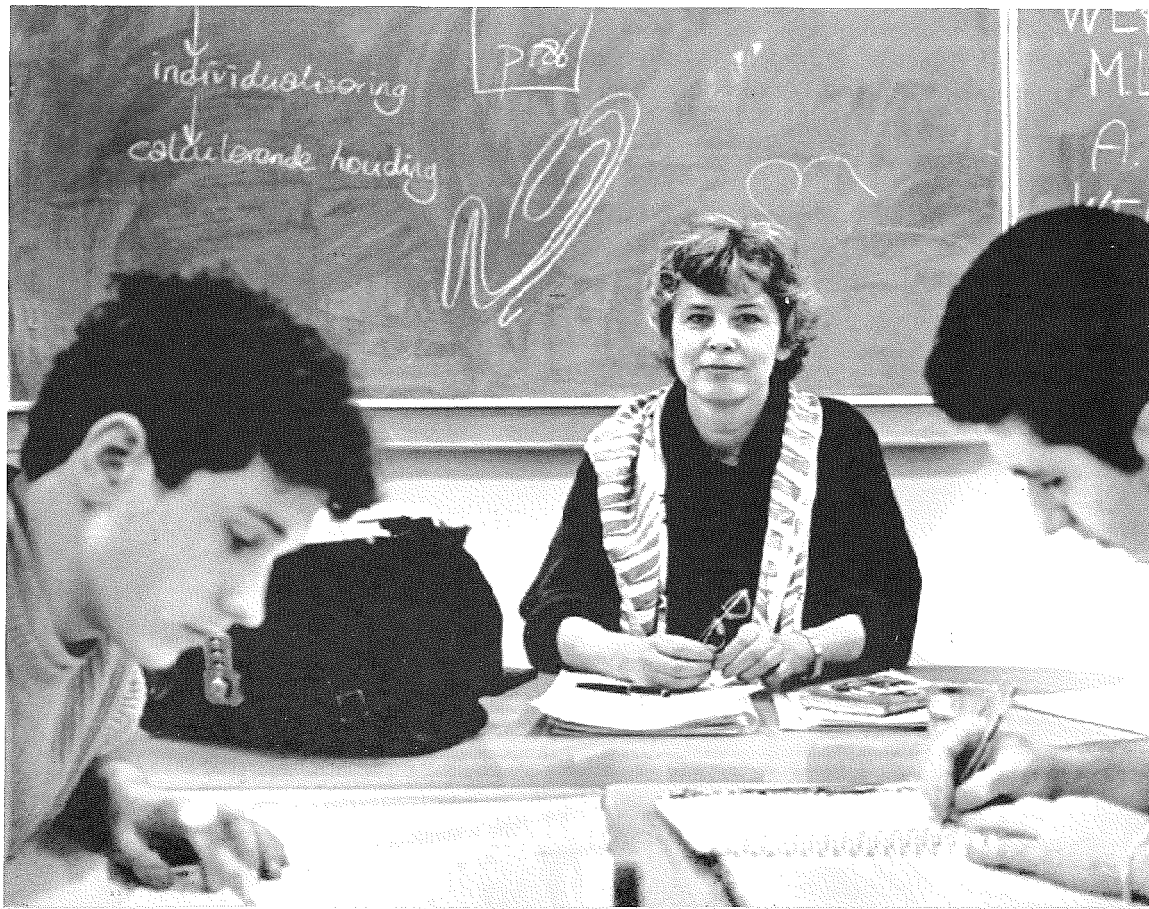

IV

JONGEREN WILLEN EEN TOEKOMST

"Jongeren hebben de toekomst" is het bekende gezegde.
Maar als door paars over jongeren wordt gesproken dan gaat het vrijwel altijd over problemen: jeugdcriminaliteit, werkloosheid, drugs, verkorting studieduur, enzovoort. Als paars het over druggebruik onder jongeren heeft dan gaat het vrijwel uitsluitend om gevolgen als criminaliteit en overlast, over de schadelijke gevolgen voor jongeren zelf praat men nauwelijks. Kennelijk worden jongeren steeds meer als een probleem gezien dat men moet beheersen.
Communisten hebben een andere mening over jongeren. Jongeren zijn geen probleem maar hebben recht op en eisen een menswaardige toekomst.

Als paars het heeft over de toekomst voor jongeren dan lijkt de enige maatstaf de arbeidsmarkt te zijn. Steeds vroeger worden jongeren in het onderwijs gedwongen tot een beroepskeuze. Het onderwijs wordt gericht op het afleveren van flexibele arbeidskrachten. Ontplooiing betekent voor paars ontplooiing voor de arbeidsmarkt, ontplooiingsmogelijkheden die daar niet direct verband mee houden worden getroffen door bezuinigingen.
De toekomst die paars biedt is een onzekere toekomst. Voor jongeren betekent dat steeds meer onzekerheid op de arbeidsmarkt, overgelaten worden aan de grillen van de kapitalistische eisen van flexwerk, tijdelijke banen tegen lagen beloningen. Toekomst betekent voor velen Melkert-banen bij gebrek aan beter. Toekomst betekent voor jongeren studieschulden aangaan, waarbij het onzeker is, met uitzondering van enkelen, of een toekomstige baan voldoende oplevert om die schuld af te lossen.
Toekomst betekent onzekerheid over het onderwijs dat men kan volgen en de daaraan verbonden studiefinanciering. Toekomst betekent milieuverontreiniging en onzekerheid of aan de voorwaarden voor een menswaardig bestaan wordt voldaan.

Communisten willen een andere toekomst, een toekomst die voldoende ontplooiingsmogelijkheden biedt aan jongeren en een menswaardig bestaan.

In de jaren tachtig zijn de minimumjeugdlonen drastisch verlaagd en is het huidige stelsel van studiefinanciering ingevoerd. Het argument voor verlaging van de jeugdlonen was de enorme werkloosheid onder jongeren. Maar de werkloosheid onder jongeren bleef sindsdien hoog, ook nu nog als men de 'werkgelegenheidseffecten' van JWG, Melkert-banen e.d. niet meerekent. Het enige effect was dat jongeren voor de ondernemers goedkoper werden. En op de verlaging van de jeugdlonen volgde de inperking van het recht op een uitkering voor jongeren. Onder paars werd de wettelijke bescherming tegen kinderarbeid ingeperkt. Paars wil die politiek ook de komende jaren voortzetten. Nu al wordt er gesproken over een verlaging tot 16 jaar van de minimumleeftijd voor het leger.

De NCPN treedt op voor een andere politiek: Verhoging van de minimumjeugdlonen, gelijk loon voor gelijkwaardig werk. Geen banenplannen, jongeren hebben recht op volwaardig werk met werkzekerheid.

In de jaren tachtig werd de studiefinanciering ingevoerd ter vervanging van het tot dan toe bestaande beurzenstelsel. Na een paar jaar studiefinanciering volgde een eenzijdige verlaging van de basisbeurs waar de OV-jaarkaart voor in de plaats kwam. In de daarop volgende jaren en tot op de dag van vandaag volgden aanvallen op de OV-jaarkaart en beperkte paars het recht op studiefinanciering door de tempobeurs. De regering verhoogde het college- en schoolgeld drastisch, terwijl de collegezalen voller werden en de kwaliteit van het onderwijs achteruitging. Het stapelen van studies om zo een tweede kans te creëren, is praktisch onmogelijk gemaakt.

Dit gesol met jeugdlonen, uitkeringsrechten en studiefinanciering van en voor jongeren past bij de toekomst die paars ons voorspiegelt. Een toekomst waar geen inkomen- en werkzekerheid meer is, een toekomst van een zich voortdurend aanpassen aan de eisen van de bedrijven op de arbeidsmarkt. Communisten zetten zich in voor een andere toekomst, een socialistische toekomst zonder uitbuiting waarin jongeren niet een sluitpost op de begroting zijn maar de mogelijkheden krijgen om zich te ontplooien. Jongeren moeten kunnen experimenteren, moeten ruimte krijgen voor onderzoek, moeten plaatsen hebben om zich creatief en sportief te kunnen uiten. Jongeren zijn niet alleen maar goedkope arbeidskrachten. Die toekomst zal er alleen komen door de strijd van huidige en toekomstige generaties. Met het vorig jaar gelanceerde jongerenplan 'Hannie Schaft' doet de NCPN daarbij nadrukkelijk een beroep op jongeren. De strijd voor menselijke waardigheid, voor socialisme is een strijd voor hun toekomst.

?

Wat deed paars?

Voor een groot deel zijn de verslechteringen onder paars uitgevoerd. Het was datzelfde paars onder aanvoering van Kok - dat de ME hardhandig liet optreden tegen demonstrerende studenten in Den Haag. Wie de programma's van de paarse partijen leest komt tot de conclusie dat ook de komende jaren de onderwijspolitiek van hetzelfde laken een pak dreigt te gaan worden.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

De NCPN staat een andere politiek voor:
- Geen gesol met studiefinanciering
- Een hoger studenteninkomen door voldoende studiefinanciering voor alle studenten en een reëel passende studieduur voor elke opleiding
- Een goed sociaal vangnet voor leerlingen en studenten die noodgedwongen langer doen over hun opleiding of studie.
- Ruimte voor onderzoek, experiment en creatieve en sportieve ontwikkeling
- Gelijke beloning voor gelijkwaardig werk

De NCPN neemt jongeren serieus,
Stem jong, stem NCPN
Stem voor de toekomst

V

GEZONDHEIDSZORG

De NCPN neemt ten aanzien van de gezondheidszorg een duidelijk standpunt in: ieder individu heeft bij ziekte of gebrek recht op alle benodigde en - vanuit de stand van de kennis en ontwikkeling van de gezondheidszorg gezien - mogelijke zorg. Dit recht kan slechts gegarandeerd worden door middel van collectieve regelingen op het gebied van de gezondheidszorg. Daarbij is van belang dat ziekte en gezondheid niet los moeten worden gezien van de concrete maatschappelijke omstandigheden.
Vele ziekten vinden hun oorsprong in werkomstandigheden, in werkloosheid, in slechte huisvesting, in milieuvervuiling, in ondervoeding en in armoede. Er is een direct verband tussen de hoogte van het inkomen en de levensverwachting van de gemiddelde Nederlander.
Gezondheidszorg zal dan ook niet beperkt moeten blijven tot het strikt medische. Tal van eisen die elders in het verkiezingsprogramma van de NCPN worden gesteld, zullen een gunstige invloed op de gezondheidstoestand van vooral het armere deel van de Nederlandse bevolking hebben.

Gedurende de afgelopen decennia zijn er binnen de gezondheidszorg twee bewegingen merkbaar.

Ten eerste wordt er enorm op de overheidsuitgaven voor gezondheidszorg bezuinigd. In de verzakelijkte kapitalistische samenleving waarin we terecht zijn gekomen, is het vanzelfsprekend geworden dat het geld alleen maar daar wordt geïnvesteerd, waar een hoge winst te verwachten is. Aan het verlenen van zorg aan bijvoorbeeld demente bejaarden is nauwelijks geld te verdienen. Het is dan ook geen wonder dat deze groep mensen in verpleeghuizen inmiddels in uiterst moeilijke omstandigheden leeft.
Door de ontstane tekorten aan verplegend en verzorgend personeel kan slechts met de grootste inspanningen de hoogst noodzakelijke verzorging geboden worden. Dat geldt voor lichamelijke aandacht, maar temeer voor psychosociale begeleiding. Voor gewone menselijke aandacht is geen geld en dus geen tijd! Daarbij worden er door de grote partijen regelrechte drogredenen gebruikt om het bestaan van onaanvaardbare situaties te rechtvaardigen.
Natuurlijk is het van het grootste belang dat bejaarden zo lang zij dat willen zelfstandig kunnen blijven wonen. Met een beroep op dit verlangen naar zelfstandigheid wordt een grote groep bejaarden echter de meest noodzakelijke hulp onthouden. Niemand zal ontkennen dat mensen met psychische problemen vrij zijn om een vorm van hulp te kiezen die bij hen past. Die keuzevrijheid mag er echter niet toe leiden dat mensen die niet meer in staat zijn om voor zichzelf te zorgen totaal vervuild en uitgehongerd over straat zwerven. Niemand kiest voor een dergelijk bestaan. Het is een teken aan de wand dat een typische armoedeziekte als TBC weer de kop opsteekt in Nederland.

Ten tweede heeft het bedrijfsleven ontdekt dat er in bepaalde sectoren van de gezondheidszorg wel degelijk grof geld is te verdienen. De winsten in de geneesmiddelenindustrie bedragen vaak enkele honderden procenten van het geïnvesteerde kapitaal. Tegen grove betaling blijkt het mogelijk te zijn om de bestaande wachtlijsten in de gezondheidszorg te omzeilen. Grote bedrijven huren behandelruimte in ziekenhuizen om hun personeelsleden een voorkeursbehandeling te bieden.

De NCPN is tegen privatisering van de gezondheidszorg en de sociale verzekeringen. Een goede gezondheidszorg is een basisrecht.

?

Wat deed paars?

Paars zorgde voor de introductie van de vrije marktwerking in de gezondheidszorg, verlaagde de lonen van het verplegend personeel, verhoogde daarentegen de werkdruk. Paars voerde eigen bijdragen in om de toegang tot de gezondheidszorg te bemoeilijken en sloot zieken zonder geldige verblijfstitel uit van medische behandeling.

Paars voerde een privatiseringoperatie door in de thuiszorg. Deze privatisering bracht de hele thuiszorgsector in ontreddering. Zowel voor de klanten als voor het personeel ontstonden er onwerkbare situaties. Paars liet toe dat er enorme wachtlijsten ontstonden. Paars liet ook oogluikend toe dat de rijken en degene met een betaalde baan deze wachtlijsten kunnen omzeilen. Paars verkleinde de opleidingscapaciteit voor huisartsen, tandartsen, verloskundigen etc. Het gevolg is dat er nu tekorten in deze beroepsgroepen zijn ontstaan. Paars verminderde de subsidie voor belangrijke grootschalige medische onderzoeken zoals AIDS-onderzoek en onderzoek naar baarmoederhalskanker.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

De NCPN wil:

- De gezondheidszorg collectief regelen op basis van de behoeften en gebruikmakend van de medisch-technische mogelijkheden van dat moment. Zieken zijn geen winstobjecten!
- De lonen omhoog! De werkdruk omlaag! Meer handen aan het bed!
- Af van de eigen bijdragen. Eigen bijdragen zijn alleen maar nadelig voor de lagere inkomensgroepen, weg met eigen bijdragen!
- Aanbod van gezondheidszorg aan iedereen! Dat is een basisrecht in een fatsoenlijke staat. Het uitsluiten van kwetsbare groepen en asielzoekers doet het gevaar op het uitbreken van epidemieën toenemen!
- Sterke uitbreiding van de thuiszorg en het zo snel mogelijk inhalen van achterstanden in de hele zorg. Gezondheidszorg naar behoefte!
- De opleidingscapaciteit in de gezondheidszorg vergroten en het medisch onderzoek stimuleren.

VI

VERKEER EN VERVOER

In de tweede helft van deze eeuw hebben zich in Nederland ingrijpende veranderingen voorgedaan ten aanzien van het wonen, werken en recreëren. Het is inmiddels een vast gegeven dat iedere Nederlander met betrekking tot de drie genoemde functies in sterke mate afhankelijk is van de meest uiteenlopende vervoersvoorzieningen. De moderne ontwikkelingen in de industrie en in de land- en tuinbouw zouden zonder een adequaat vervoerssysteem onmogelijk zijn geweest. Vooral bij het vervoer over de weg en over het water neemt Nederland internationaal een zeer sterke positie in. Talloze werknemers verdienen in deze sectoren hun inkomen.
In de afgelopen decennia is echter ook steeds

duidelijker geworden dat de sterke groei van verkeers- en vervoersvoorzieningen een toenemende belasting voor het milieu vormt. De NCPN stelt zich op het standpunt dat de schade aan het milieu, veroorzaakt door verkeer en vervoer, tot het onvermijdelijke beperkt dient te blijven en dat die schade door de veroorzaker moet worden betaald of worden hersteld.

De NCPN vindt het van het grootste belang dat alle woongebieden in Nederland, tot het kleinste plattelandsdorp aan toe, voor iedereen bereikbaar zijn met het openbaar vervoer.

In de vorige eeuw waren verkeers- en vervoermiddelen in handen van privé-ondernemingen. Rond de eeuwwisseling was de samenleving, inclusief de liberale stromingen, er van doordrongen dat het ontbreken van centraal beheer in de verkeers- en vervoerssector een sterke negatieve invloed had op de ontwikkeling van de nationale economie. Vandaar dat verkeer en vervoer tot een bijna exclusief beleidsterrein van de overheid gingen behoren. Tegen deze achtergrond is het zonder meer verbijsterend dat de grote politieke partijen zich nu op het standpunt stellen dat privatiseringen in deze sector het ei van Columbus vormen.
Die verbijstering neemt nog toe nu we de eerste, zeer negatieve effecten van de ingezette privatiseringen kunnen waarnemen. De werkgelegenheid in de sector neemt af, de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden verslechteren, de belasting van het milieu neemt alleen maar toe. In het openbaar vervoer wordt enerzijds handenvol geld uitgegeven aan het ontwikkelen van een hoge snelheidstrein, waarbij de uiteindelijke winst voor een kleine groep kapitaalkrachtige reizigers eruit zal bestaan dat zij enkele minuten eerder in Parijs zijn, terwijl anderzijds grote delen van het Nederlandse platteland voor de minder kapitaalkrachtigen in de samenleving inmiddels onbereikbaar zijn geworden. Op de grote rivieren draait de vrije markt de laatste binnenschipper de nek om, terwijl pal naast deze eeuwenoude natuurlijke verkeersader ten koste van het milieu de geldverslindende Betuwelijn wordt aangelegd.

?

Wat deed paars?

Paars privatiseert het openbaar vervoer en zorgt ervoor dat trein-, tram- en buslijnen worden opgeheven. De bereikbaarheid van delen van het platteland en stadswijken heeft ernstig te lijden. Paars zorgt voor prijsverhogingen van trein-, tram- en buskaartjes en veroorzaakt banenverlies bij het openbaar vervoer. De paarse vervoerspolitiek wordt bepaald door het belang van vooral de oliemaatschappijen. Terugdringen van onnodig autogebruik heeft daarom geen kans van slagen. Paars komt met overbodige en geldverslindende projecten, zoals de Betuwelijn en de Hoge-Snelheids-Lijn.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

De NCPN wil:
- Onmiddellijk stopzetten van de privatiseringen en her-nationaliseren van de reeds geprivatiseerde onderdelen.
- Kwalitatief goed openbaar vervoer, door heel Nederland, voor iedereen. - Drastische verlaging van de tarieven en tenslotte gratis vervoer. Goed openbaar vervoer is een basisvoorziening, waar iedereen recht op heeft.
- Extra personeel bij het openbaar vervoer: meer conducteurs op trein en tram, lokettisten terug bij NS.
- Goed en goedkoop openbaar vervoer om onnodig autogebruik terug te dringen.
- Investeren in bijvoorbeeld:
* eerlijke vrachtverdeling in de binnenvaart
* verbetering van de arbeidsomstandigheden bij het vrachtvervoer over de weg
* milieuvriendelijke transportmiddelen
* vervoer voor gehandicapten

VII

WONEN

Het recht op behoorlijke en betaalbare huisvesting behoort tot de mensenrechten. Een goede woning moet binnen ieders bereik liggen. De overheid is in principe op vrij eenvoudige wijze in staat om dit recht voor iedereen te realiseren. De vraag naar woningen is immers afhankelijk van de grootte van de bevolking. Uitbreiding of inkrimping van de bevolkingsgrootte is, zowel op nationaal als regionaal niveau, bijna altijd ruimschoots van te voren te voorspellen.

De Nederlandse overheid heeft zich in onvoldoende mate ingespannen om het enorme woningtekort, dat door de Tweede Wereldoorlog veroorzaakt werd, op te lossen. Kapitaalbelangen en winstbejag stonden die oplossing in de weg. Huiseigenaren konden grof geld verdienen op een markt waar goede woonruimte kunstmatig schaars werd gehouden. De laatste decennia heeft zich een verandering voltrokken. Door de jaarlijkse huurverhogingen en de, tot voor kort, steeds dalende huursubsidie, lijkt het kopen van een huis vaak aantrekkelijker dan huren. Via de belastingaftrek voor hypotheekrente zijn het de financiers die uiteindelijk hun voordeel met deze constructie doen. Woningzoekenden, die zo de koopsector in zijn gestuurd, worden een speelbal van banken en andere financiers.

De Randstad heeft nog steeds een groot tekort aan betaalbare woonruimte. In andere delen van het land treedt een steeds groter wordende leegstand in de huursector op. Lokale overheden voeren in toenemende mate een beleid waarbij relatief goedkope huurhuizen worden vervangen door dure nieuwbouw in de koopsector. Daardoor worden op grote schaal huurders "met de smalle beurs" uit hun woningen en buurten verdreven!
Woningbouwverenigingen worden commerciële bedrijven en zij bieden zelfs delen van hun woningbezit te koop aan: Mensenrechten te grabbel op de vrije markt. Op termijn betekent dit het einde van de sociale woningbouw. Onnodig te zeggen dat vooral de laagstbetaalden de slachtoffers van deze ontwikkelingen zijn. Als remedie zou het Rijk de Gemeenten van ruime financiën moeten voorzien, waarmee gemeentelijk woningbezit in de sector 'goed en goedkoop' drastisch kan worden uitgebreid of opgezet!

De woonlasten zijn, naast de jaarlijks terugkerende huurverhogingen, ook gestegen ten gevolge van verhogingen van de gasprijzen, de waterschapsheffingen, de parkeergelden, de reinigings- en rioolheffingen en de onroerende zaak belasting. Op het eerste gezicht lijkt het alsof de Rijksoverheid gemeenten de vrijheid geeft de tarieven van de onroerende zaak belasting zelf vast te stellen. Deze schijn bedriegt.
Vooral arme gemeenten zijn gedwongen de onroerende zaak belasting tot het maximum op te drijven teneinde de gemeentebegroting rond te krijgen. Plattelandsgemeenten kennen daarbij nog een ander probleem. In vergelijking tot de verstedelijkte gebieden zijn doorgaans minder inwoners op een groter oppervlakte woonachtig. De waarde van de huizen is er gemiddeld lager dan in de steden. Het gevolg is dat de onroerende zaak belasting op het platteland naar verhouding zwaarder op de bevolking drukt.

?

Wat deed paars?

Paars voerde een afbraakbeleid in de sociale woningbouw. Woningbouw wordt in toenemende mate aan de vrije markt overgelaten. Het gevolg is dat er in sommige regio's een toenemende leegstand ontstaat, terwijl er elders nog een tekort aan woonruimte is. Paars zorgde jaarlijks voor een stijging van de huren en verhoogde alle vaste woonlasten. Daarnaast werd de individuele huursubsidie tot voor kort jaarlijks verminderd. Paars ziet huisvesting niet als een mensenrecht, maar als een winstobject. Het duidelijkst komt dit naar voren in het huisvestingbeleid ten aanzien van asielzoekers. Vanuit een benepen angst dat "ze misschien niet meer weg gaan", worden asielzoekers onder erbarmelijke omstandigheden in speciale centra ondergebracht. Veel illegalen, zowel volwassenen als kinderen, zijn gedwongen om op straat te leven.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

De NCPN vindt:

- dat woningbouw onderwerp moet zijn van centrale planning. De planning dient aan te sluiten bij de bestaande en te verwachten behoefte aan woonruimte. Goed en betaalbaar wonen is een mensenrecht!
- Onmiddellijke en drastische verlaging van de huren nodig. Nul procent is al te veel! Verhoging van de huursubsidies.
- Verlaging van heffingen nodig. Verlaging van de onroerende zaak belasting. De draaglast van de onroerende zaak belasting evenwichtiger verdelen tussen dicht- en dunbevolkte gebieden.
- Democratie aan de basis een noodzaak ! Huurders moeten een bepalende stem hebben in aangelegenheden die hen direct aangaan.
- Dat asielzoekers onder alle omstandigheden recht hebben op goede huisvesting

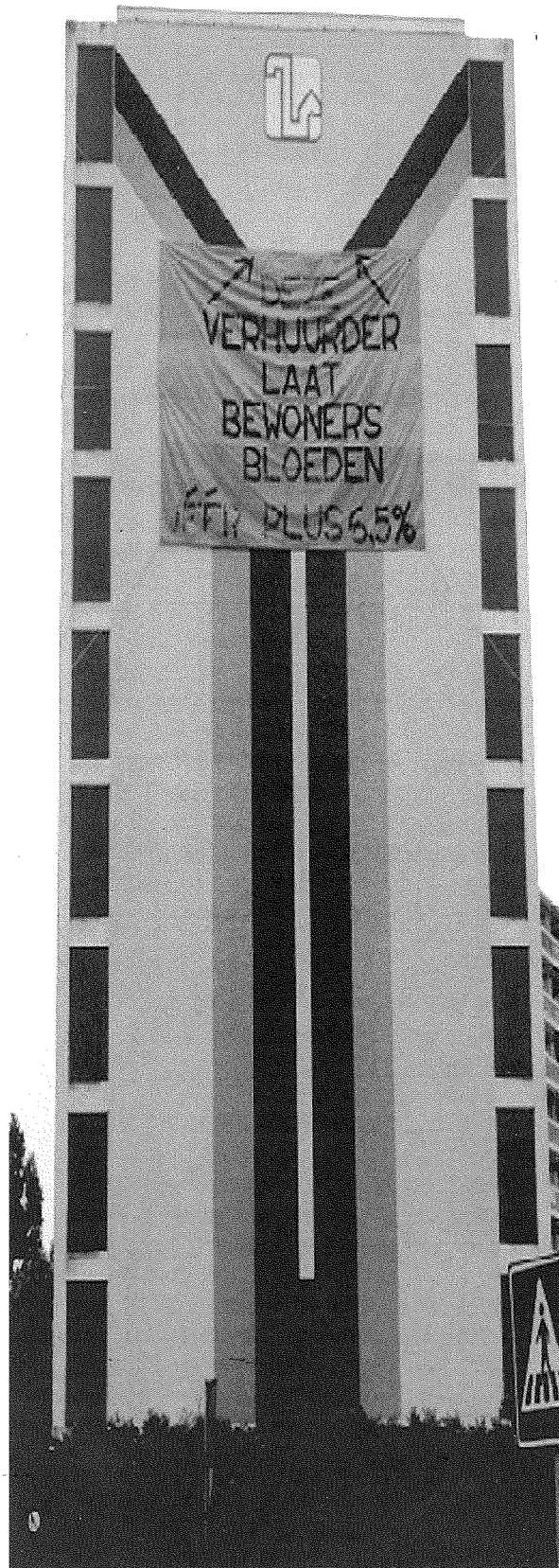

VIII

MILIEU

De bijna achter ons liggende twintigste eeuw gaat de geschiedenis in als de eeuw van een ongekende wetenschappelijke en technische ontwikkeling. Nog nooit eerder werd op zo grote schaal aangetoond waartoe de mens in staat is. Het aanzien van het milieu is als gevolg hiervan grondig veranderd. Er is in Nederland geen plekje meer aan te wijzen waar de mens zijn invloed niet heeft doen gelden. Op grond van zijn behoefte aan voedsel, grondstoffen, energie en recreatie zal de groeiende menselijke populatie een toenemende invloed op het milieu uitoefenen. De NCPN stelt zich op het standpunt dat deze invloed niet onbeperkt mag zijn. Het milieu, met de daarin voorkomende dieren en planten, heeft een waarde op zichzelf. Deze waarde zal, in zijn verscheidenheid, samenhang en duurzaamheid, voortdurend moeten worden meegewogen als menselijke belangen zoals werkgelegenheid, technische vooruitgang, voedselvoorziening, delving van grondstoffen en recreatie zich willen doorzetten. Slechts onder een socialistische plan-economie is het mogelijk om op rationele gronden tot een verantwoorde afweging en oplossing te komen. De NCPN eist echter ook onder kapitalistische verhoudingen een zo verantwoord mogelijke afweging van milieu-belangen en andere maatschappelijke belangen. Een dergelijke afweging toont de noodzaak om voor het socialisme op te komen. Een duurzame maatschappij kan alleen een socialistische zijn.
Onder kapitalistische verhoudingen is het milieubelang per definitie ondergeschikt belang. In een systeem waar kortzichtig winststreven de norm is, zal voor milieu-normen geen plaats zijn. Dat bewijzen de volgende paar voorbeelden. De Waddenzee is op wereldschaal een uniek gebied. Toch wil men er gas gaan boren. Talrijke trekvogels, tot in Siberië aan toe, zijn voor hun overleven van de Waddenzee afhankelijk. Afgezien van de winsthonger van de energiebedrijven bestaat er geen enkele noodzaak voor verdere gasboringen. Handen af van de Waddenzee! De vernietiging van Voorne's duin is al even onnodig, in Groningen ligt nog voldoende onbenutte havencapaciteit.

In de afgelopen regeringsperioden maakte het ministerie van VROM veel drukte over het milieu als megaprojecten zoals de Betuwelijn, de Hoge Snelheidstrein en de uitbreiding van Schiphol aan de orde kwamen. In de uiteindelijke besluiten over dit soort projecten word het milieu echter nauwelijks ontzien. Bovendien drukken de kosten van milieuzorg, die wél gerealiseerd worden, onevenredig op de laagste inkomens.

?

Wat deed paars?

Paars legt de verantwoordelijkheid voor het milieu bij het individu: "Een schoon milieu begint bij jezelf". Individuen hebben echter nauwelijks directe invloed op de produktieprocessen. Paars beweert dat "De vervuiler betaalt". In werkelijkheid heeft paars de kosten van milieuvoorzieningen op de zwakste schouders afgewenteld. Het milieubeleid mag niet ten koste gaan van de werkgelegenheid, zegt paars. Paars oefent een voortdurende druk uit om de Waddenzee te belasten met gasboringen en wil de vernietiging van Voorne's duinen ten behoeve van een tweede Maasvlakte.

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

De NCPN vindt:

- Dat het slechts onder een socialistische planeconomie mogelijk is om op rationele gronden tot een verantwoorde afweging en oplossing van milieu-vraagstukken te komen.
- Dat 'de vervuiler betaalt' betekent dat in eerste instantie de winstmakende concerns voor de milieukosten moeten opdraaien.
- Dat 'milieu of werkgelegenheid' een valse tegenstelling is. Goede milieuzorg levert onmiddellijk veel arbeidsplaatsen op.

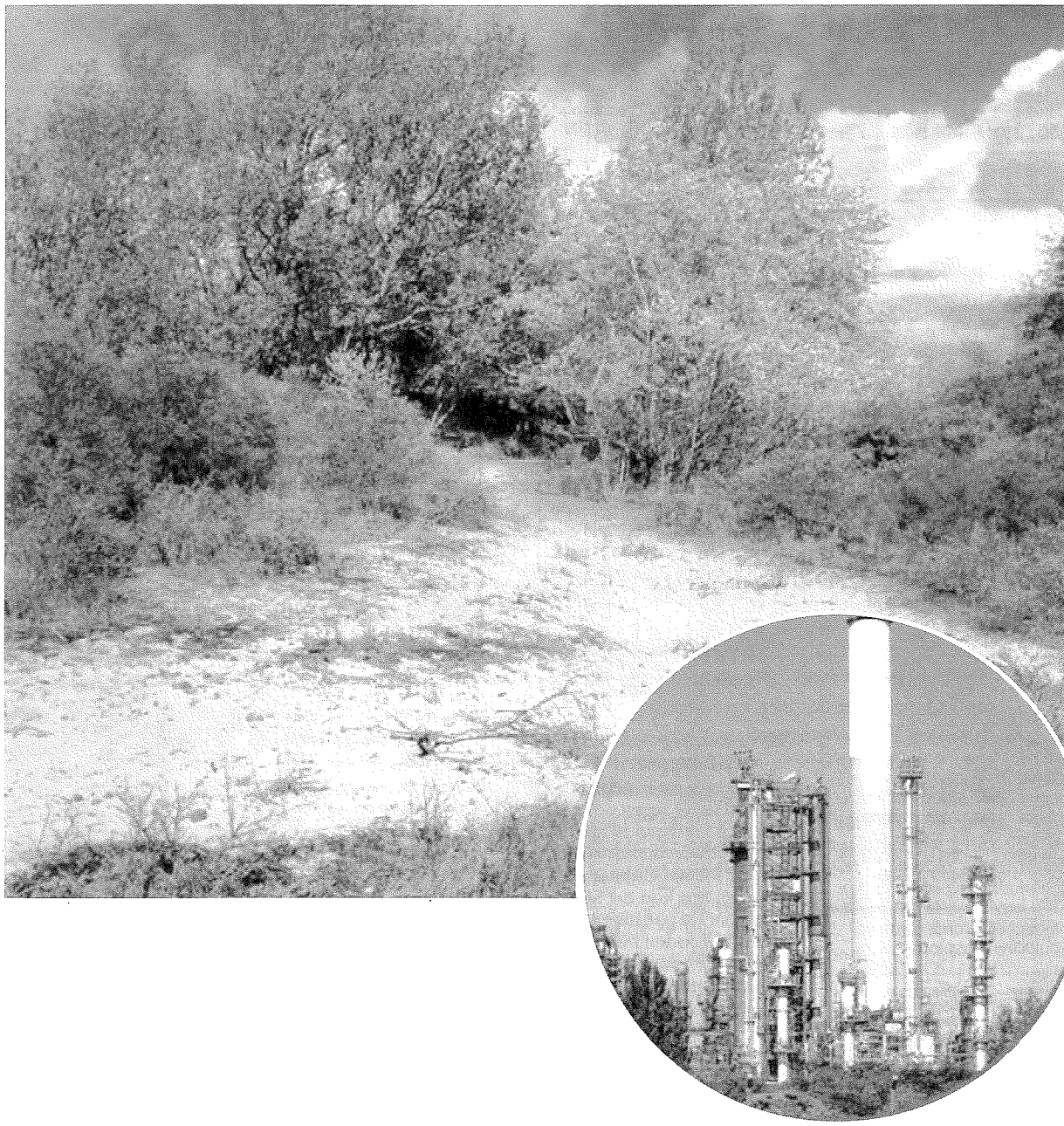

IX

VREDE EN INTERNATIONALE SOLIDARITEIT

a. Tegen het Europa van de concerns
b. Voor internationale solidariteit
c. Voor vrede, ontbinding van de NAVO

De wereld is sinds de ineenstorting van de Sovjet-Unie en de socialistische landen in Oost-Europa steeds duidelijker verdeeld in drie grote tegengestelde imperialistische machtsblokken: de VS, Japan en Europa. De tegenstellingen tussen die drie blokken lopen hoog op en leiden tot steeds openlijker politieke- en handelsconflicten.
Terwijl binnen internationale organisaties als het GATT en OESO overeenkomsten worden gesloten over liberalisering van de handel en investeringen, schermen de verschillende blokken zich steeds meer van elkaar af: de VS vormen samen met Canada en Mexico de NAFTA, de EU onder Duitse leiding zet verdere stappen naar een Europees staatsapparaat met gemeenschappelijke munt en markt, en Japan, dat zich openlijker kan militariseren, domineert in Zuidoost- en Oost-Azië en het gebied van de Stille Oceaan waar blokvorming plaatsvindt rond de ASEAN en de APEC.
De blokken versterken zich terwijl de grenzen wereldwijd voor het kapitaal – al dan niet onder dwang – worden opengesteld. Tegelijkertijd sluiten de grenzen zich voor vluchtelingen en andere migranten. Het paarse vluchtelingenbeleid verhardt zich en het Europa van de open grenzen heeft geleid tot een bijna permanente legitimatieplicht.
Bij het veroveren van nieuwe markten en investeringsgebieden, o.a. in de voormalige socialistische landen, maar ook in de voormalige koloniaal overheerste gebieden komen steeds openlijker conflicten tussen de machtsblokken naar boven. Bij de uitbreiding van de NAVO stonden de Europese machten Duitsland en Frankrijk tegenover de VS. In het Midden-Oosten en de Golf staan de VS tegenover de belangen van Europese grootmachten als Duitsland en Frankrijk. In Afrika staan de VS tegenover de voormalige kolonisatoren (met name Frankrijk en België), een tegenstelling die de oorzaak is geweest voor bloedige interne conflicten in verschillende Afrikaanse staten, met name in Zaïre/Kongo en Rwanda.

a. Tegen het Europa van de concerns

Op de Euro-top in Amsterdam zijn verdere stappen gezet naar de 'eenwording' van Europa, het 'Europa van Maastricht', en de vorming van een Europees staatsapparaat. De Europese eenwording komt niet voort uit een 'Europese gedachte' over internationale samenwerking, zoals men vaak wil doen geloven, maar is een project van de Europese monopolies. Een verenigd Europa is voor hen een economische oorlogsmachine tegen de twee concurrerende blokken, Japan en de VS. Het zijn die monopolies die aan de basis lagen van Europa 1992, het zijn de monopolies die het verdrag van Maastricht en de eenheidsmunt, de Euro, wilden.

Voor de bevolking betekent 'Europa' miljardenbezuinigingen op de sociale voorzieningen om aan de Maastricht-normen te voldoen, toenemende flexibilisering van de arbeidsverhoudingen, terwijl de Europese werkloosheid naar recordhoogten gaat. Het Europa van de concerns heeft in plaats van de beloofde welvaart voor de bevolking een spiraal van sociale afbraak in gang gezet.
Het Europees staatsapparaat in wording is

bovendien een instrument van de opkomende Duitse supermacht. Sinds de val van de Muur is Duitsland onomstotelijk de sterkste macht in Europa, die het hele eenwordingsproces domineert en naar zijn hand zet. Dit Europa is bezig met de uitbouw van een politiek en militair apparaat dat in staat is zijn belangen in de wereld, ook met wapens, te verdedigen.

?

Wat deed paars?

De politiek van paars is gericht op een verdere versterking van het Europese staatsapparaat en een uitholling van de bevoegdheden van nationale organen. Onder die noemer zijn sociale verworvenheden afgebroken en worden jaarlijks miljarden door de bevolking opgebracht voor de instandhouding van het Europese staatsapparaat.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

Tegenover die paarse politiek stelt de NCPN de actieve solidariteit van de werkers die strijd voeren tegen kapitalisme en imperialisme. Dit betekent: opkomen tegen elke versterking van de economische, politieke en militaire eenheid van het Europa van de concerns.

- Tegen het Europa van de concerns, voor een Europa van de arbeiders
- Herstel en uitbreiding van sociale zekerheid en andere verworvenheden van de arbeidersbeweging.

b.
Voor internationale solidariteit

De door de imperialistische blokken gedomineerde internationale instellingen als het IMF en de Wereldbank fungeren als een breekijzer om een neoliberale politiek af te dwingen in de landen van de 'Derde Wereld'. Terwijl die landen worden gedwongen de grenzen open te stellen voor westers kapitaal gaan de grenzen van de imperialistische machtscentra in Europa, de VS en Japan dicht voor migranten en vluchtelingen.
De gevolgen voor de bevolking in die landen zijn toenemende werkloosheid, afbraak van de weinige voorzieningen, armoede, honger en toename van bloedige conflicten.
Nederland vormt als internationaal georiënteerd kapitalistisch bolwerk de thuisbasis van multinationals als Shell, Unilever, Philips en ABN AMRO die op grote schaal betrokken zijn bij de plundering van grondstoffen en uitbuiting van goedkope arbeidskrachten in de 'Derde Wereld'. Bijvoorbeeld, ten koste van de Ogoni-bevolking en het milieu in Nigeria en gesteund door de repressie van het militaire regime haalde Shell haar oliedollars binnen in Nigeria. De ABN AMRO verdiende kapitalen aan de schulden van Derde Wereldlanden.

De NCPN is solidair met de volkeren die strijden om zich aan de greep van het imperialisme te ontworstelen of daarin al geslaagd zijn. In het bijzonder gaat daarbij de aandacht uit naar de nog bestaande socialistische landen, en de strijd voor sociale vooruitgang in de (voormalige) Nederlandse koloniën. De VS zetten tegen landen die zich trachten te ontworstelen aan het imperialistische systeem het wapen van de economische boycot in. De VS, maar niet zij alleen, grijpen de voedselproblemen als gevolg van natuurrampen in het socialistische Noord-Korea aan om dit land op de knieën te dwingen. Cuba heeft jarenlang gewerkt aan een levensstandaard en een voorzieningenpeil dat zeker in die regio uniek is. Door middel van een boycot, die ondanks de afwijzing van de Verenigde Naties al jarenlang voortduurt, denken de VS de regering van Fidel Castro, maar vooral het socialistische systeem omver te kunnen werpen. De NCPN zet zich in voor onmiddellijke beëindiging van de blokkade en voor daadwerkelijke solidariteit met Cuba.

?

Wat deed paars?

In het belang van die multinationals verbindt paars aan de zogenaamde ontwikkelingshulp steeds openlijker voorwaarden als liberalisering van de economie en openstelling voor buitenlands kapitaal.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

- Solidariteit met onderdrukte volkeren.
- Geen verlaging van de 'ontwikkelingshulp', maar de omvorming daarvan tot een gerichte steun voor die landen en organisaties in de 'Derde Wereld' die zich inzetten voor werkelijke sociale vooruitgang en zich verzetten tegen uitbuiting en imperialistische overheersing.
- Geen economische blokkades van socialistische landen en landen die zich aan het imperialisme trachten te ontworstelen, stop de Amerikaanse blokkade van Cuba en Noord-Korea.

c.
Voor vrede, ontbinding van de NAVO

In 1999 bestaat de NAVO 50 jaar. Vanaf het begin is Nederland lid geweest van dit bondgenootschap waarvan de propaganda telkens beweert dat het gericht is op vrede en democratie.
De werkelijkheid is anders. Vanaf het begin is de NAVO een oorlogsmachine geweest ter verdediging van westerse kapitaalbelangen, gericht tegen de socialistische landen in Oost-Europa maar ook tegen ieder land dat zich aan het imperialisme tracht te ontrukken.

Vanaf het begin hebben de NAVO-staten, soms afzonderlijk en soms onder de noemer van de VN, als zodanig opgetreden. De NAVO-landen vormden de hoofdmoot van de krijgsmacht die tijdens de Golfoorlog tegen Irak optrad. Ingrijpen in de oorlog tussen Irak en Koeweit was vanuit kapitalistisch oogpunt bezien nodig in verband met de grote oliebelangen. De NAVO-lidstaten Frankrijk en België intervenieerden herhaaldelijk in Zaïre/Kongo om het corrupte Mobutu-regime in stand te houden. Beide landen waren militair aanwezig in Rwanda en steunden het toenmalige fascistische regime en haar milities die verantwoordelijk waren voor de genocide in dat land.
De NAVO steunt lidstaat Turkije al jarenlang materieel in haar strijd tegen de Koerdische bevolking. Nagenoeg straffeloos maakt de Turkse regering zich schuldig aan grof militair geweld tegen de Koerdische bevolking om het onafhankelijkheidsstreven te breken. Nederland steunde dit door de levering van tweedehands militair materieel. Jaarlijks valt Turkije Noord-Irak binnen in haar strijd tegen de Koerdische bevolking.
In Europa was de NAVO, ondanks de ontwapeningsvoorstellen van de socialistische landen, de drijfveer achter de miljarden verslindende bewapeningswedloop. Communisten speelden een belangrijke rol bij het organiseren van het massale verzet van de bevolking hiertegen.

Sinds de ineenstorting van de socialistische landen in Oost-Europa vinden interventies plaats onder de misleidende noemer van humanitaire operaties, maar in hoofdzaak bepaald door de kapitalistische belangen die in het geding zijn. Het bekendste voorbeeld is Joegoslavië. De opdeling van dit land werd toegejuicht en aangemoedigd omdat met name Duitsland mogelijkheden zag om zijn economische markt en invloedssfeer uit te breiden. Het partijkiezen en ingrijpen door de NAVO in de oorlog in voormalig Joegoslavië bezegelde de onderwerping van dit Balkanland aan de westerse kapitaalbelangen.
De ineenstorting van het socialisme in Oost-Europa betekende ook dat de tegenstellingen tussen de VS en de West-Europese machten aan betekenis wonnen. Binnen het verband van de Europese Unie wordt er gewerkt aan een Europese defensietak, de WEU.
In Europa breidt de NAVO, na beëindiging van de koude oorlog, zich alleen maar uit. In plaats van te streven naar ontspanning worden NAVO-troepen opgeschoven naar de Russische grens en wordt de bevolking van Polen, Tsjechië en Hongarije opgezadeld met een miljarden verslindende bewapeningslast.
Nederland is van het begin af aan een loyaal NAVO-lid.

?

Wat deed paars?

Onder paars is dat niet veranderd, integendeel. In plaats van verlaging van de defensieuitgaven en ontspanning is de politiek van paars gericht op uitbreiding van de NAVO. Werden in de jaren tachtig opeenvolgende Nederlandse regeringen nog – onder druk van de vredesbeweging – gedwongen tot een kritische houding ten aanzien van de kernbewapening. Paars is een meer dan loyaal NAVO-lid. Het is een van de drijvende krachten achter de agressieve NAVO-politiek en de ontwikkeling van een Europese defensietak, de WEU. Binnen het kader van de NAVO-politiek is het Nederlandse leger door paars omgevormd tot een krijgsmacht die geschikt is voor snelle interventies waar ook ter wereld. De luchtmobiele brigade wordt voor dit doel paraat gehouden.

!

Dit kunt u van de NCPN verwachten!

Tegenover die politiek stelt de NCPN een drastische verlaging van de defensielasten en een actieve vredespolitiek. Nederland dient zich in te spannen voor ontbinding van de NAVO.

- Geen snelle interventiemacht, geen luchtmobiele brigade;
- Geen Europese defensieorganisatie;
- Nederland uit de NAVO, vijftig jaar is genoeg: ontbinding van de NAVO!

X

DEMOCRATIE

Socialistische- en burgerlijke democratie
De socialistische democratie, waarnaar de NCPN streeft, is in vergelijking tot de burgerlijke democratie een meer ontwikkelde vorm van democratie. In een socialistische democratie zal de bevolking directe controle op investeringen en kapitaalstromen uitoefenen.
Bovendien gaat het in het socialisme niet om de winst, maar om de menselijke behoeften en belangen. Een systeem, waarin alles koopwaar is, kan niet democratisch zijn.

Maar het uitspreken van een voorkeur voor de socialistische democratie betekent niet dat de NCPN onder de huidige parlementaire verhoudingen geen taak heeft. De NCPN ziet het als haar opgave de burgerlijke democratie met alle macht te verdedigen tegen maatschappelijke krachten die het democratisch gehalte van onze samenleving willen uithollen.
De aanval op de democratie wordt niet alleen door enkele ultra-rechtse (neofascistische) splinterpartijen uitgevoerd. De openlijke verkondiging van reactionaire en racistische denkbeelden door vertegenwoordigers van grote partijen, zoals met name door de fractievoorzitter van de VVD in de huidige Tweede Kamer, is minstens even gevaarlijk. Evenals de plannen die bij de grote politieke partijen leven, zoals het verhogen van de kiesdrempel, het invoeren van een districtenstelsel en het verminderen van het aantal parlementsleden.

De NCPN richt zich niet alleen op deelname in een burgerlijke volksvertegenwoording, maar vooral op acties in buurten en bedrijven. Communisten bedrijven politiek overal waar besluiten worden genomen. De Tweede Kamer is in de Nederlandse staatkundige verhoudingen een belangrijk politiek orgaan, maar de betekenis ervan moet niet worden overschat. De belangrijkste besluiten, van regelrechte invloed op het leven van iedereen, worden buiten de Tweede Kamer genomen. Zoals bijvoorbeeld regelingen die door het Europa van het kapitaal worden opgelegd. Bedrijfssluitingen waardoor duizenden arbeiders op straat komen te staan, vinden plaats ongeacht de mening die de Tweede Kamer hierover heeft. Het stakings- en ontslagrecht wordt afgebroken. De (mobiele) politie oefent in het uit elkaar slaan van demonstraties tegen het regerings- en ondernemersbeleid. Communisten zie je daarom vooral in actiecomités, onder de mensen, in de bewegingen van onderop. Communistische vertegenwoordigers in de Tweede Kamer weten dat zij alleen maar resultaat kunnen boeken als zij optreden in hechte samenwerking met arbeiders in alle sectoren van de Nederlandse samenleving. Bij de NCPN geef je je stem niet weg voor vier jaar. De NCPN verdedigt de belangen van de werkende mensen, in loondienst of afhankelijk van een uitkering, elke dag, net als paars dat doet voor de belangen van andere groepen.

Antiracisme en antifascisme
Het antwoord van de gevestigde politieke partijen op de verkiezingssuccessen van extreem rechts vier jaar geleden was niet het bestrijden van de ideologie van deze partijen. Integendeel, grote delen van het programma van Janmaat zijn overgenomen door de regeringspartijen met de VVD van Bolkestein voorop.
Allochtonen werden als een probleem afgeschilderd en de grenzen werden met toenemende snelheid gesloten. Andere culturen zijn een versterking van de samenleving, geen bedreiging. De hetze tegen illegalen, de invoering van Schengen en de gedeeltelijke identificatieplicht hebben ertoe geleid dat grote groepen mensen van de samenleving zijn uitgesloten. Deze ontwikkelingen zijn alleen te keren door gezamenlijke strijd: strijd tegen racisme en fascisme, strijd tegen impe-

rialisme en uitbuiting, strijd tegen kapitalisme in al zijn vormen en strijd voor gelijke rechten voor iedereen.

Het imperialisme is verantwoordelijk voor de oorlogen en armoede over de hele wereld. Daarom is het niet verwonderlijk dat mensen op de vlucht slaan. Dit is voor hen geen vrije keuze, maar een laatste redmiddel. Fascisme en het hedendaagse racisme zijn uitvloeisels van het kapitalisme. De NCPN vecht, vanuit de traditie van de Februaristaking en Hannie Schaft, in de voorste linies tegen alle vormen van racisme, fascisme en discriminatie.

De NCPN wil:

- Een verbod van alle fascistische en racistische partijen. Dit is mogelijk onder artikel 1 van de Grondwet.
- Ook in de strijd tegen racisme en onrecht, eenheid van autochtonen en allochtonen.
- Gelijke rechten voor iedereen.
- Nee tegen Schengen.
- Internationale solidariteit met de vrijheidsstrijd van de volkeren van de 'Derde Wereld'.

Toenemende afkeer van dè politiek

Evenals in de ons omringende landen keert de bevolking zich ook in Nederland steeds meer af van wat 'de politiek' wordt genoemd. Tijdens de verkiezingen wordt dat keer op keer duidelijk. Steeds minder mensen zetten nog de stap naar het stembureau. Een opkomstpercentage van 60 procent wordt al niet meer bijzonder gevonden. Hieruit spreekt naar de mening van de NCPN overduidelijk het gebrek aan vertrouwen in de huidige politiek bij minstens 40 procent van de bevolking.

De NCPN constateert dat de samenstelling van de Tweede Kamer geen goede afspiegeling van de Nederlandse bevolking vormt. Grote groepen mensen hebben dagelijks te lijden van de paarse regeringspolitiek. Deze mensen zijn wel degelijk politiek bewust, ook al klagen de partijen in de Tweede Kamer steen en been dat er een kloof bestaat tussen de bevolking en de politiek. De verminderde belangstelling voor 'de politiek' kwam niet zomaar uit de lucht vallen. Bijna alle partijen zingen inmiddels immers, in hun plannen en in de praktijk, hetzelfde neoliberale afbraaklied.

Reeksen van, meestal onleesbare, verkiezingsprogramma's met verleidelijke beloften en toezeggingen, werkten in de praktijk veelal anders uit.
Enkele voorbeelden: Alle verkiezingsprogramma's spreken over:

- terugdringing van de werkloosheid
- verbeteringen in de gezondheidszorg
- voldoende betaalbare huisvesting
- bescherming van het milieu
- betere kansen voor onze jeugd

Maar...na de verkiezingen ervaren de mensen wat er van die verkiezings- beloften is overgebleven. De feitelijke machthebbers in dit land: de rijken, de grote ondernemers en de banken dwingen hun marionetten in de regering steeds opnieuw te doen wat zij willen. De politici in de Tweede Kamer noemen zich realisten. Zij zeggen te moeten kiezen tussen slecht en minder goed. Zij zeggen - van links tot rechts -

niet te beschikken over de economische machtsmiddelen om de miljonairs te dwingen. Zij beschikken echter wel over de middelen om de gewone mensen te dwingen. Dat doen ze dan ook met veel plezier en overgave.

Er is, juist als gevolg van het tegenwoordig zo bejubelde 'poldermodel', sprake van een feitelijk werkloosheidscijfer dat veel hoger ligt dan het officiële getal van 336.000. Alleen al het aantal mensen met een WW-uitkering is 344.000. Als er rekening wordt gehouden met het aantal WAO'ers (857.000), het aantal mensen in de bijstand (429.000), het aantal 'ontmoedigden' (114.000), de Melkert'banen' (22.000) en het aantal mensen dat voor een uitzendbureau werkt, ligt een getal van 1 miljoen meer voor de hand. Een miljoen mensen die niet aan een betaalde baan met een redelijk inkomen kunnen komen. Dat aantal komt ook overeen met het aantal mensen dat reageerde op een vraag van het CBS naar wie een betaalde baan voor 12 uur of meer zou willen hebben (1.1 miljoen). Tenslotte is het van belang dat er officieel al sprake is van een baan, wanneer 12 uur of meer wordt gewerkt. In de gezondheidszorg zorgt de privatisering voor steeds grotere bezuinigingen. De sociale en dus betaalbare huurwoningbouw is afgeschaft. Het milieu wordt op steeds meer plaatsen bedreigd. Van werkelijke invloed op het regeringsbeleid door de bevolking is geen sprake. De jeugd heeft steeds minder perspectief op een waardige toekomst.

Helaas heeft deze situatie onder veel mensen geleid tot een negatieve benadering in de trant van: "of je nu door de kat of de hond wordt gebeten"...

Poldermodel betekent uitholling van democratie

De Nieuwe Communistische Partij-NCPN vindt deze gang van zaken uiterst zorgelijk en waarschuwt de bevolking dan ook voor de steeds verdergaande uitholling van de burgerlijke democratie. Dat dit nodig is, blijkt uit de herhaalde pogingen in het verleden en vandaag, om bijvoorbeeld de evenredige vertegenwoordiging in het parlement af te schaffen. Het blijkt ook uit de nieuwe pogingen van de PvdA, voor het invoeren van een kiesdrempel en het verkleinen van het parlement. De regeringspartijen, waaronder de PvdA, zijn zelfs niet meer bereid om neo-fascistische partijen te verbieden en uit het politieke beeld te verwijderen, waarvoor onze grondwet alle mogelijkheden geeft. In plaats daarvan geven zij voorrang aan het verkleinen van het parlement, daarmee ook rechtstreeks de invloed vanuit de bevolking verkleinend. Bovendien doen zij alles wat in hun vermogen ligt om vooral de stem van communisten buiten datzelfde parlement te houden.

Daarom, in het belang van de democratie, zeggen wij:

- Voor een verbod van neo-fascistische groepen en partijen
- Voor handhaving van de evenredige vertegenwoordiging
- Tegen de invoering van een kiesdrempel
- Tegen verkleining van het parlement
- Voor een algemeen stakingsrecht
- Voor het recht op demonstratie
- Voor ontslagbescherming van actieve vakbondskaderleden en OR-leden
- Voor betaalbare en makkelijk bereikbare juridische steun

De NCPN wil de klassenstrijd zichtbaar maken in de Tweede Kamer!

VOOR BESCHERMING VAN DE DEMOCRATIE;

GA STEMMEN, KIES COMMUNISTEN

lees de waarheid in

MANIFEST

Naam .....

Adres .....

Postcode .... Woonplaats .....

o Wil ***MANIFEST*** 3 maal gratis op proef
o Wil een **kennismakingsabonnement van 3 maanden voor *f* 7,50** (slechts éénmalig per adres)
o Wil een abonnement op ***MANIFEST***

Abonnementsprijzen:

o	Per jaar:	*f*60,00
o	Per half jaar, automatische betaling:	*f*30,00
o	Per half jaar, acceptgiro:	*f*32,50
o	Per kwartaal, automatische betaling:	*f*15,00
o	Per kwartaal, acceptgiro:	*f*17,50
o	Buiten Nederland:	op aanvraag
o	*Steunabonnement per jaar:*	*f100,00*

Stuur deze bon naar Manifest:
Donker Curtiusstraat 7-325, 1051 JL Amsterdam

Ondergetekende meldt zich hierbij aan als lid van de NCPN

Naam: .....m/v

Adres: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

S.v.p. in blokletters invullen,
en kruist u ook de contributieschaal aan die van toepassing is

o	*f 3,00 per maand:*	geen eigen inkomsten
o	*f 5,00 per maand:*	eigen inkomen minder dan *f*1600 netto
o	*f 10,00 per maand:*	tussen *f* 1600 en *f* 2000 per maand
o	*f 18,00 per maand:*	meer dan *f* 2000 per maand

Nieuwe Communistische Partij - NCPN

De NCPN is opgericht in 1992 en verschilt van de andere partijen. De politieke partijen die in Nederland de dienst uit maken, doen wat de grote multinationale ondernemingen willen. En precies daarin ligt het onderscheid met de NCPN. De NCPN is anti-kapitalistisch van karakter. Ze baseert zich op het wetenschappelijk socialisme, de wetenschappelijke wereldbeschouwing waarvan Marx en Engels de grondleggers zijn en die door Lenin en anderen verder ontwikkeld is. Het wetenschappelijk socialisme biedt inzicht in de wetmatigheden van de produktieverhoudingen, de economische ontwikkeling en de geschiedenis van de mensheid. Vanuit deze uitgangspunten treedt de NCPN op voor de bevolking en sluit aan bij de beste, positieve tradities van de communistische beweging in ons land.

Doel

De NCPN streeft naar een socialistische maatschappij zonder uitbuiting en onderdrukking, zonder onrecht. Naast het doel van opheffing van de sociale ongelijkheid staan evenzeer de idealen van vrijheid, democratie, de strijd voor zelfstandigheid en gelijke rechten voor vrouwen, en strijd voor herstel van het natuurlijk milieu hoog in het vaandel. In onze communistische krant Manifest wordt tweewekelijks verslag gedaan van acties en wordt door middel van achtergrondbeschouwingen verschillende aspecten van de strijd in binnen- en buitenland belicht. Meer weten?

Reacties naar:
Donker Curtiusstraat 7-325 - 1051 JL Amsterdam - tel: 020 6825019 - fax: 020 6828276